

Sygn. akt IV KK 440/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **J. K.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 9 lutego 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 12 listopada 2012 r.,

uchyla zaskarżony wyrok łączny Sądu Rejonowego w Ł. w zakresie rozstrzygnięć zawartych w jego punktach II-V i w tej części przekazuje sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ł. postępowaniem o wydanie wyroku łącznego objął następujące wyroki:

- 1) Sądu Rejonowego z dnia 9 lutego 2007 r., sygn. akt II K 1205/06, skazujący za:
 - przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., popełnione w okresie od sierpnia 2003 r. do 24 kwietnia 2006 r. – na karę jednego roku pozbawienia wolności,
 - przestępstwo z art. 190 § 1 k.k., popełnione w dniu 15 kwietnia 2006 r. – na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
 - za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k., popełnione w dniu 24 kwietnia 2006 r. – na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
 - za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od października 2005 r. do dnia 6 lipca 2006 r. – na karę jednego roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł, przy czym orzeczono wobec skazanego łączną karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby lat 3, a następnie, postanowieniem z dnia 11 marca 2009 r., sygn. akt VI Ko 94/09, zarządzono skazanemu wykonanie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności;
- 2) Sądu Rejonowego z dnia 29 sierpnia 2007 r., sygn. akt VII K 665/07, skazujący za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. – popełnione w dniu 20 lutego 2007 r. – na karę jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł, a następnie, postanowieniem z dnia 20 marca 2009 r., sygn. akt II Ko 108/09, zarządzono skazanemu wykonanie kary jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- 3) Sądu Rejonowego z dnia 6 listopada 2007 r., sygn. akt X K 1386/07, skazujący za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od grudnia 2006 r. do marca 2007 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2, a następnie,

postanowieniem z dnia 13 października 2008 r., sygn. akt VI Ko 4097/08, zarządzono skazanemu wykonanie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- 4) Sądu Rejonowego z dnia 21 stycznia 2011 r., sygn. akt II K 537/10, skazujący za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k., popełnione w dniu 13 stycznia 2008 r. – na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
- 5) Sądu Rejonowego z dnia 25 lutego 2011 r., sygn. akt II K 598/10, skazujący za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od 3 do 7 czerwca 2006 r. – na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Ł., wyrokiem łącznym z dnia 12 listopada 2012 r., w sprawie o sygn. akt II K 476/12, orzekł:

- I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., w miejsce orzeczonych skazanemu kar jednostkowych pozbawienia wolności na mocy wyroków wyżej wymienionych w pkt 1 i 5, kary te połączył i wymierzył skazanemu J.K. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności,
- II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., w miejsce orzeczonych skazanemu kar jednostkowych pozbawienia wolności, na mocy wyroków wyżej wymienionych w pkt 4 i 5, kary te połączył i wymierzył skazanemu J. K. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył skazanemu J. K. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w pkt I i II wyroku łącznego okresy odbytych już kar pozbawienia wolności i okresy zaliczalne na poczet tych kar jednostkowych,
- IV. na podstawie art. 63 § 1 i 2 k.k. zaliczył skazanemu J. K. okresy odbytych kar jednostkowych pozbawienia wolności na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności w pkt I i II wyroku łącznego,
- V. w pozostałym zakresie wyroki, których kary pozbawienia wolności połączono oraz w zakresie, w jakim postępowanie umorzono, podlegają odrębnemu wykonaniu,

- VI. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. T. określoną kwotę tytułem obrony wykonywanej z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego,
- VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 616 § 2 k.p.k. obciążył kosztami sądowymi w całości Skarb Państwa.

Powyższe orzeczenie nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron i uprawomocniło się w dniu 20 listopada 2012 r.

Z kasacją od tego wyroku, w zakresie jego rozstrzygnięć zawartych w pkt II.-V., wystąpił na korzyść skazanego Prokurator Generalny. Zarzucił temu orzeczeniu rażące i mające wpływ na jego treść naruszenie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.), poprzez orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności, obejmującej skazania J. K. wyrokami jednostkowymi: Sądu Rejonowego z dnia 21 stycznia 2011 r., sygn. II K 537/10 oraz Sądu Rejonowego z dnia 25 lutego 2011 r., sygn. II K 598/10, w sytuacji, gdy kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego, sygn. II K 598/10 została już wcześniej połączona z karami jednostkowymi pozbawienia wolności wymierzonymi wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 9 lutego 2007 r., sygn. II K 1205/06, co wykluczało ponowne orzeczenie kary łącznej w tym zakresie. Wywodząc w ten sposób, skarżący wniósł o uchylenie pkt II.-V. części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja ta jest oczywiście zasadna i w związku z tym podlega uwzględnieniu na posiedzeniu, o jakim mowa w art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy połączył bowiem kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone na mocy wyroków przywołanych w pkt 1. i 5. jego części wstępnej, a to odpowiednio wyroków Sądu Rejonowego z dnia 9 lutego 2007 r., w sprawie o sygn. akt II K 1205/06 i Sądu Rejonowego z dnia 25 lutego 2011 r., w sprawie o sygn. akt II K 598/10, orzekając w to miejsce karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat (rozstrzygnięcie z pkt I.). Następnie Sąd ten połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wskazanymi w pkt 4. i 5. części wstępnej jego orzeczenia, czyli odpowiednio wyrokami Sądu Rejonowego

z dnia 21 stycznia 2011 r., w sprawie o sygn. akt II K 537/10 i wskazanym wyżej wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 25 lutego 2011 r., orzekając w ich miejsce karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy (rozstrzygnięcie z pkt II.). Sąd ten nie zauważył jednak, że połączenie w pkt I. części dyspozytywnej kary jednostkowej pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem z pkt 5. części wstępnej z innymi karami jednostkowymi i wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności, eliminowało możliwość kolejnego połączenia tejże kary, jako że tym samym przestała istnieć już odrębna kara jednostkowa wymierzona tym ostatnim wyrokiem.

Tym samym rację ma Prokurator Generalny, że doszło w procedowaniu Sądu Rejonowego do naruszenia wskazanych w kasacji przepisów. Trzeba też zauważyć, że rozstrzygnięcie z pkt II. wyroku, w którym na skutek wadliwego połączenia kar jednostkowych pozbawienia wolności doszło do wymierzenia nowej kary łącznej w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, jest w efekcie surowsze niż odrębne odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 miesięcy, orzeczonej wyrokiem z pkt 4. części wstępnej. Zatem błędne procedowanie Sądu Rejonowego niewątpliwie oddziałuje na sytuację prawną skazanego. Omawiane tu nieprawidłowe postąpienie tego Sądu skutkować musi uchYLENIEM rozstrzygnięcia zawartego w pkt II. części dyspozytywnej jego wyroku. Powyższe oznacza również konieczność uchYLENIA rozstrzygnięć zawartych w pkt III.-V. Analiza akt sprawy dowodzi przy tym, że po uprawomocnieniu się zaskarżonego wyroku różne jednostki penitencjarne zwracały się do Sądu Rejonowego o wyjaśnienie wątpliwości dotyczących zaliczenia kar pozbawienia wolności w trybie art. 13 § 1 i 2 k.k.w. Tym samym trafny jest wniosek Prokuratora Generalnego w omawianym tu zakresie.

Z tych wszystkich względów wyrok łączny Sądu Rejonowego w zaskarżonej części ostać się nie może. Dlatego też Sąd Najwyższy uchylił rozstrzygnięcia zawarte w jego pkt II.-V. i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Przy ponownym jej rozpoznaniu Sąd ten weźmie pod uwagę powyższe wywody i rozważy, w oparciu o treść art. 85 k.k., możliwość połączenia wyroków zawartych w pkt 2. i 3. części wstępnej jego orzeczenia.

Z tych wszystkich względów, orzeczono jak w wyroku.

kc

